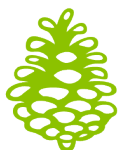

Käpylän musiikkiopiston tiedotuslehti 2/24-25

Kapula

KÄPYLÄN
MUSIIKKIOPISTO

Kapula

Käpylän musiikkiopiston tiedotuslehti 2/24-25

Sisällysluettelo

Kapulakieltä.....	1
Rehtorin palsta	1
Kamulinja täytti 15 vuotta!	3
Erään sävellyksen syntytarina.....	9
Millaista on opettaa sävellystä?	13
Kesäleirillä	14
– Päiväleirejä kesällä	14
– Onnistumisia ja oivalluksia Savonlinnasta	16
– Kivoja kokemuksia!	18
Koulu- ja päiväkotivierailuja	19
Sellomuhaa lähes neljä lukuvuotta	20
Miten syvälle sukellaan syventävissä? Mitä voi olla lopputyö?.....	23
Monimuotoisia lopputöitä – esimerkkinä Leon Prusskij	24
Suzukikonsertti Tempeliahaukion kirkossa ti 13.5. klo 19	29
Kilpailusta vauhtia harmonikka-harrastukseen	30
Soiva talo vilisi kävijöitä la 12.4.25!	35
Suzuki-huulistit Cheltenhamissa	44
Hei, isä ja äiti!	46
KEVÄTKONSERTTI	47

Kannen kuva: Soivassa talossa 12.4.25 sai kokeilla myös nokkahuilua.

Yhteystiedot:

Kapulan toimitus: Pirjo Pesola, pirjo.pesola@kmo.fi, p. 050 357 4657

Käpylän musiikkiopisto, Käpylänkuja 1, 00610 Helsinki

www.kmo.fi kanslia@kmo.fi

Kapulakieltä

Havaintoja varhain saapuneen kevään päätteeksi.

Syventävien opintojen vaatimusten muutokset näkyvät entistä selvemmin opiskelijoiden lopputöissä.

Sekä Sofia Suvilehto että Leon Prusskij liittivät omaan lopputyön konserttiinsa oman sävellyksensä – keskenään hyvin erilaiset sellaiset!

Ilahduttavasti myös musiikin eri genret alkavat sekoittua sopuisasti musiikkiopistossa. Oli todella virkistävää kuulla näitä monipuolisia konsertteja.

Kesäleirikokemuksia löytyy useita lehdestä tällä kertaa. Keskittyminen soittamiseen vailla muita rientoja tuntuu maistuvan mainiosti nuorille. Kaikki haastateltavat /kirjoittajat ovat yksiselitteisen tyytyväisiä kesänviettotapaansa.

Oma kokemukseni kesäleireistä on vasta ammattiopintojen ajalta. Sain lied-leireiltä arvokasta palautetta ja kannustusta. Muistelen vieläkin lämmöllä wieniläistä professoria, Walter C. Moorea.

Kesäistä musisointia!
Pirjo Pesola

Rehtorin palsta

Kevät on toivoa täynnä. Niin ajattelen tänäkin keväänä. Luonto herää, valo lisääntyy ja auringon lämpö hellii meitä.

Suomen musiikkioppilaitosten liiton (SML) 3-päiväiset kevät-päivät Imatralla päättyivät juuri, ja jälleen kerran voin iloisen Itä-Suomen maisemia junan ikkunasta katsellessa kiitollisena todeta, että tämä musiikkioppilaitosten kattojärjestö, johon kuuluu 99 oppilaitosta (myös Käpylän musiikkiopisto), tekee loistavaa työtä mm. kootessaan säännöllisesti yhteen musiikkioppilaitosten rehtoreita keskustellaksemme ajankohtaisista alan asioista ja luodaksemme verkostoja.

SML:n tehtävä on tukea musiikkioppilaitosten toimintaa ja kehittää musiikin opetusta Suomessa, valvoa musiikkioppilaitosten (88 musiikkiopistoa ja 11 konservatoriota) etuja maan musiikki- ja kulttuuripolitiikassa sekä hoitaa ja kehittää alan kansainvälisiä yhteyksiä.

Näilläkin kevätpäivillä opimme taas paljon uutta ja tutkimme ja loimme yhdessä suurella rehtorijoukolla kuvaa Suomen musiikkioppilaitosten tulevaisuudesta, jossa suurimpana ja kaikkien

toimintaa varmuudella muut-
tavana asiana on pääministeri
Orpon hallituksen ohjelman
(2023) mukainen, nyt käynnissä
oleva taiteen perusopetuksen
lainsäädännön uudistaminen.

Tavoitteena on opetuksen
saavutettavuuden paranta-
minen eri taiteenalat huomi-
oiden, sekä koulutusmuodon
kokonaisuuden uudistaminen
sitte, että se ottaa huomioon
toimijakentässä ja yhteiskun-
nassa tapahtuneet muutokset
ja tulevaisuuden haasteet; tukee
saavutettavaa, laadukasta ja
vaikuttavaa toimintaa sekä
kannustaa uudistuksiin. Samalla

uudistetaan myös rahoitusjär-
jestelmä.

Valmistaudumme tulevaan
ja luomme tulevaisuutta.
Uskomme, tiedämme ja
olemme yhtä mieltä siitä, että
teemme tärkeää työtä.

Yhdyn viisaamman sanoihin:
pessimismi johtaa passiivisuu-
teen, optimismi toimintaan ja
realismi rakentavien ratkaisujen
löytämiseen.

25.4.2025 kiskoilla, kohti tulevai-
suutta kiitäen,

Hanna Repo-Nikkanen

SML:n päivillä Maija Karhinen-Ilo esitteli 24.4.25 kokousväelle kansanmusiikkiprojektin yhtenä tuloksena syntynyttä Kamutaito-vihkoa. Lisää aiheesta lehden seuraavassa jutussa. Kuva: Hanna Repo-Nikkanen.

Kamulinja täytti 15 vuotta!

Miten menee kamulinjalla, Maija Karhinen-Ilo?

– Kamulinjalla menee hyvin! Perustilanne on hyvä, sillä meillä on motivoituneita, ihania opettajia ja oppilaita! Tehdään asioita ilmeisesti oikein, sillä oppilaat sekä taiteen perusopetuksessa että avoimella osastolla jatkavat vuodesta toiseen harrastusta. Kamulinjan asema on vakiintunut Käpylän musiikkiopistossa ja koen, että olemme elimellinen ja tärkeä osa opistoa. Kohtaamisten, ihmisten kautta välittyy ymmärrys siitä, että olemme samaa yhteisöä. Yhteistyö kamu- ja peruslinjan kanssa on tiivistynyt koko ajan ja tulee varmasti vielä lisääntymään.

Miten hyvin Käpylän kamulinja tunnetaan muualla?

– Meillä on hyvä maine valtakunnallisesti, olemmehan laajin kansanmusiikkia opettava musiikkiopisto Suomessa. Pääkaupunkiseudulla on yhteistyötä erityisesti Juvenalian ja Pakilan musiikkiopiston kanssa, joiden kanssa toteutetaan

Melkutus 1.3.oli tänä vuonna tanssitupa & konsertti. Kanteleyhtye Nohevat edusti KMO:ta myös Folklandialla tammikuussa.

vuosittain Melkutus-tapahtuma, vuoroin Sellosalissa ja vuoroin Karjalatalolla. Yhteistyötä meillä on ollut vuodesta 2010, kun TPO-opetus alkoi, minä keksin sille jossain vaiheessa nimen Melkutus, joka on erään sävelmän ja tanssin nimi.

Pitkälle koulutettuja opettajia ja taitelijoita

Mitä tietoja ja taitoja, koulutusta, vaaditaan kamulinjan opettajalta?

– Korkeaa instrumentin/ instrumenttien hallintaa ja

kansanmusiikin syvää tunte-
musta. Kaikki kamulinjan opet-
tajat ovat Sibelius-Akatemian
maisterin tutkinnon suoritta-
neita, osalla on lisäksi taustaa
Kokkolan ammattikorke-
koulusta, Kokkola Centriasta.
Pedagogisia opintoja siis
vahvasti taustalla. Minulla
on lisäksi taiteellisen tohtorin
tutkinto ja Emmi Kujanpää tekee
tällä hetkellä (opintovapaalla)
tieteellistä kansanmusiikkiai-
heista väitöskirjaa Turun yliopis-
toon.

”Pokkakoulutusta”

Opettajakunta on pysynyt melko
lailla stabiilina. Päätoimisia
opettajia on neljä, yksi opetta-
jista Maijan lisäksi on toimenhal-
tija.

– Ihan alusta asti, vuodesta
2010 lähtien minun lisäksi
ovat olleet mukana Tytti
Metsä, Mira Törmälä ja Veera
Voima. Seuraavassa aallossa
taloon tulivat opettajiksi Emmi
Kujanpää, Saija Teirikangas ja
Martin Gripentrog. Viimeisimpiä
ovat Kaisa Leppänen, Nelli-
Ikola Heiska, Kirsi Vinkki, Mikko
Malmivaara ja Matias Tyni.
Viimeiset kaksi vuotta Emmiä
sijaistanut Aino Ruotanen on nyt
viimeisiä viikkoja vahvuudes-
samme.

Kamuopettajat soittavat sitä
soitinta, minkä käteen antaa,
eikö vain? Montako instrument-
tia opettajat hanksaavat?

– Kaikki ovat jollain tavalla
multi-instrumentalisteja, sillä
kansanmuusikon ihanteeseen ja
koulutukseen kuuluu, että kehtaa
tarttua lähes mihin tahansa
instrumenttiin (”pokkakoulutus”).
Esimerkiksi kaikki tutustuvat
suomalaisen kansanmusiikin
arkaaiseen kerrostumaan ja
varhaisimpiin soittimiin kuten
kanteleeseen ja jouhikkoon
ainakin vähän.

Oma pääsoittimeni on harmo-
nikka, mutta olen opettanut
vuosia jouhikkoa, myös Käpylän
musiikkiopistossa. Myös Tytti
Metsä pitää jouhikkokursseja ja
käyttää soitinta aktiivisesti oppi-
laiden kanssa.

– Sibelius-Akatemian kansan-
musiikin opiskelu on lähtökoh-
taisesti taiteilijakoulutusta jossa
perinteen tuntemuksen pohjalta
luodaan uutta. Perinteet ovat
kunniassa, mutta toteutuksessa
on suuri vapaus. Opiskelijoita
kannustetaan löytämään myös
oma persoonallinen lähesty-
mistapa, joka näkyy monipuo-
lisuutena alan osaajissa, niin
solisteissa kuin yhtyeissä.

Eri maiden kansanmusiikkikult-
tuureissa on toki eroja, mutta
etenkin meillä vapaus on tärkeä

ihanne. Nuotittomuuden suosiminen on yksi vapautta ruokkiva elementti. Nuotinlukutaito on toki ammattilaiselle välttämätön, mutta voit olla erinomainen pelimanni vaikka et nuotteja tuntisikaan.

Kansanmusiikkilinjan opetuksen kulmakivet

Lainaus uudelta kamupeda.fi -sivustolta:

Kansanmusiikkipedagogiikka on musiikinopetuksen lähestymistapa, jossa kansanmusiikin perinteet, menetelmät ja käytännöt integroidaan

opetukseen.

Kansanmusiikissa ja sen opettamisessa korostuvat

- perinteiden säilyttäminen ja uuden luominen niiden pohjalte
- perinteisten instrumenttien ja soitinten säilyttäminen sekä kehittäminen
- oppiminen mallista ja korva-kuulolta soitto
- muuntelu ja improvisaatio
- luovuus, oman musiikin tekeminen
- yhteisöllisyys
- Taiteen perusopetuksen instrumenttipedagogiikka toimii samalla periaatteella kuin peruslinjalla. Kansanmusiikki vaikuttaa ehkä soittimista eniten viulunsoittoon ja sen opiskeluun, koska kansanmusiikissa viulun sointi-ihanne poikkeaa länsimaisen taidemusiikin ihanteista. Myös kitarassa suositaan nailonkielisen kitaran sijasta teräskielistä soitinta ja plektrasoittoa.

Aikuisten klubilla 11.2. kuultiin ryhmien esityksiä, seurusteltiin ja jamiteltiin.

**Kamupeda.fi -hanke
sai rahoitusta
Opetushallitukselta**

Maija Karhinen-Ilo on urakoinut vetämällä kaksi isoa hanketta

peräkkäin. Molemmissa tehtiin samaa työtä: pyrittiin kansanmusiikkipedagogisen materiaalin koostamiseen ja pedagogiikan sanoittamiseen. Tuloksena syntyi Kamutaito 1 -viikko, kamupeda.fi -sivusto, kaksi valtakunnallista seminaaria, jouhikkotahtuma, iso musiikkiopistojen yhteinen konsertti Kaustisella ja paljon kamulinjan opettajien keskeistä yhteistä pedagogiikkatyötä.

Hanke on virallisesti päättynyt 2025 helmikuussa, mutta kamupeda.fi -sivustoa pidetään yllä päivittämällä sitä palautteen mukaan ja keräämällä lisää materiaaleja. Sivuston materiaalipankki hyödyttää ensisijaisesti kansanmusiikkipedagogeja arjen työssä mutta sen tavoitteena on myös avata kansanmusiikkia ja sen opetuksen filosofiaa sekä ilmiöitä asiaa tuntemattomille.

Toistaiseksi Käpylän musiikkiopisto ylläpitää sivustoa Maija Karhinen-Ilon johdolla, mutta jatkossa vastuu sivustosta tullaan siirtämään jollekin valtakunnalliselle toimijalle.

Taiteen perusopetuksen oppilaita

TPO-oppilasmäärä on hiukan kasvanut 15 vuoden aikana,

Kamuvuikolla oli 9 konserttia, joista osa oli Ravintola Sylvissä. Menossa mukana myös Nellin ja Saijan viulisteja.

oppilaita on nyt 70. Neljä opiskelijaa heistä jo syventävissä opinnoissa. Soitinvalmennus (ukulele, kantele ja lapsikuoro) on tärkeä osa kamulinjan toimintaa em. TPO-opiskelijoiden lisäksi.

Mistä oppilaiden ohjelmisto tunneilla koostuu?

- Riippuu jonkin verran soittimesta. Esimerkiksi kantelelle ja viululle suomalainen perinne tarjoaa runsaasti hyvää materiaalia. Piano ja kitara eivät ole niin perinteisiä kamusoittimia, joten niissä joudutaan hakemaan materiaalia enemmän

myös muualta. Yleisesti ottaen kansanmusiikissa on paljon hyvää alkeismateriaalia, jota pyritään hyödyntämään hyvin pitkälle. Kamulinjalle on tyypillistä runsas laulujen käyttö, tunneilla sekä soitetaan että lauletaan. Tietysti myös oppilaan motivaatiota seurataan, ja toivekappaleet ovatkin ihan parasta materiaalia opetuksessa!

Koska yksilötunneilla ollaan mahdollisimman oppilaslähtöisiä ohjelmiston suhteen, niin yhteismusisoinnissa pyritään suosimaan perinteistä ja uudempaa kansanmusiikkia, jotta sävelmät ja tyylit tulevat tutuiksi. Oivalluksia syntyy usein yhteissoittokokemuksen kautta ja yhteissoiton kautta välittyy myös parhaiten kansanmusiikin vahvuus ja voima.

Mitä on kansanmusiikki?

– Pohjalla on käsitys musiikista alati muuttavana, luovana asiana. Pelkkä perinnesävelmä ei ole vielä kansanmusiikkia, vaan se, miten sen soitat, tekee siitä sitä. Tänä päivänä kansanmusiikin käsite on hyvin laaja ja salliva, eikä sitä ole ihan helppo kategorisoida. Kansanmusiikkia on marginaalissa, sillä sitä kuulee valtamedioissa turhan vähän – sama ongelma kuin

klassisen musiikin puolella.

Luovuus – kansanmusiikin elinehto

Kansanmusiikki ei ole museotavaraa, vaan se on elävää ja alati muuttuvaa.

Se on ollut ja on myös edelleen jossain määrin kuulon- ja muistinvaraista. Oppilaita kannustetaan luottamaan siihen, että omasta päästä voi soittaa. Tärkeätä on luovuus, rohkeus ja oikeus itse keksimiseen. Tyylin mukainen improvisaatio on tietysti asia erikseen ja sitä treenataan erikseen syventävällä tasolla.

15 vuotta tuli täyteen, miten se näkyy?

– Juhlavuotta juhlintaan erityisesti kamulinjan kevätjuhlissa 23.5. Karjalatalon juhlasalissa klo 18! Juhlassa painotetaan yhdessä soittamista, tanssia ja laulua. Myös kamupeda.fi -sivuston julkaisu osaltaan nostaa juhluvuonna kansanmusiikkilinjan profiilia.

Onnittelut teini-ikäiselle!

Maija Karhinen-Iloa haastatteli
Pirjo Pesola

Käpylän musiikkiopiston tiedotuslehti

Kapula

3/09-10

Kevättalven 2010 Kapulan kansikuvassa tehdään historiaa. Kansanmusiikkiopiston grand old man Heikki Laitinen ja Hannu Rautiainen, silloinen KMO:n kannatusyhdistyksen hallituksen puheenjohtaja, sinetöivät allekirjoituksillaan Kansanmusiikkiopiston yhdistymisen Käpylän musiikkiopistoon.

P.S. Kapula ilmestyi tuolloin neljä kertaa lukuvuodessa, myös paperiversiona.

Erään sävellyksen syntytarina

Sofia Suvilehto

Ohessa linkki Sofian pianokappaleeseen Nattens Ljus YouTube-kanavalla <https://bit.ly/4iveMtV>

Aloitin tehdä kappaletta "Nattens Ljus - La lumière de la nuit" kesäloman aikana vuonna 2024. Se syntyi niin spontaani ja sen etenemisprosessi sujui jotenkin niin helposti. Vapaaehtoisena kesälomaläksynä Pekka oli antanut minulle kappaleen sävellettäväksi, jossa mahdollisesti ottaisinkin inspiraatiota György Kurtagin kappaleesta "Feuilles mortes", käyttäen samanlaista vapaata rytmiikkaa ja nuotintamistapaa.

Aloitin kuuntelemalla Györgyn kappaletta pari kertaa ja tarkkailin hänen tapaa nuotintaa sitä. Suljin silmäni ja pyrin kuvittelemaan, mitä György oli saatanut ajatella, kun hän sävelsi teoksen itse. Feuilles mortes tarkoittaa "Kuolleet lehdet", ja kuvittelin, kuinka jokainen ääni symbolisoi yksittäisiä kuolleita lehtiä, jotka putoavat alas maahan ja jotka kaikki yhdessä luovat ikään kuin "maton" maahan, joka on täynnä kuolleita, mutta kauniita ja värikkäitä lehtiä.

Katsoin ulos ikkunasta. Ulkona oli kaunista ja valoisaa, vaikka oli jo melko myöhäinen ilta. Yritin keksiä tulevasta teoksestani oman vision. Lopuksi annoin mielikuvitukseni ja ajatukseni virrata ja kirjoitin nuotteihin kaiken, mitä keksin; Erilaisia harmonioita ja teemoja.

Halusin, että teokseni on rauhallinen ja että sillä olisi yksi yhteinen idea läpi koko kappaleen, samalla kun halusin vaihtelua. En halunnut, että yksikään ääni jäisi ilman arvoa. Kaikilla nuoteilla on merkityksensä, eivätkä ne ole mukana sattumalta.

Visio teoksestani "Nattens ljus - La lumière de la nuit", on se valo, joka on kaikkialla. Jopa pimeissä tiloissa on valoa. Ihmiset yhdistävät yön melkein aina pimeyteen, mutta yö ei ole koskaan täysin pimeä. Pieniä valonlähteitä on aina olemassa jossain ja se unohtuu helposti. Kaikki katulamput ja asuntojen valot keskellä yötä, kun luulee kaikkien olevan nukkumassa, lasketaan valoksi, joka kuuluu yöhön. Siihen lasketaan myös se valo, joka ilman keinovaloa säteilee yössä, kuten kuun ja kaikkien tähtien lempeä hehku.

Minulla oli siis kappaleessa pienenä piilotettuna viestinä se, että mikään ei ole aina niin itsestään selvää ja mustavalkoista; valoa on myös paikoissa, joissa sitä ei odottaisi. Halusin, että kappale sisältää yllätyksiä ja odottamattomia harmonioita/rytmejä, jotka viittaisivat tähän vivestiin.

Lopulta sain kappaleen valmiiksi. Pekka auttoi minua sen viimeistelyssä ja nuotintamisessa sekä ideoinnissa. Soitin "Nattens ljus - La lumière de la nuit" minun syventävien opintojen loppukonsertissa. Kävimme Pekan kanssa myös äänittämässä sen yhdellä tunnilla Koskelan kirkossa.

Sofian syventävien opintojen lopputyö oli konsertti 9.12.24 Koskelan kirkossa. Ensimmäinen kappale (1/5) oli tuo oma sävellys. Ohessa tallenne tilaisuudesta.

<https://bit.ly/4jKcF6wv>

.....
Sofia, miksi ryhdyit opiskelemaan sävellystä?

- Halusin haastaa itseäni, kehittää luovuuttani; on niin mahtavaa, että voi säveltää omia kappaleita, joten halusin kokeilla sitä itse.

Mikä siinä viehättää eniten?

- Saa säveltää miten itse haluaa; ei ole väärää tapaa, saa ilmaista itseään, kirjoittaa juuri sellaisia kappaleita, joista itse pitää.

Mikä on vaikeinta?

- Joskus luovuutta ei ole, silloin on vaikeata... seuraavana päivänä voi olla vaikea jatkaa edellisenä päivänä tehtyä. Tähän auttaa, jos ottaa pienen tauon ja antaa aivojen keskittyä välillä johonkin muuhun. Sen jälkeen huomaa, että voi keskittyä paremmin ja keksiä uusia ideoita paljon sujuvammin.

Sävellysupintoja Sofialla on viikottain 30 min. Soolo-opintoja ohjaa Pekka Koivisto.

Miten Pekka Koivisto on sinua ohjannut?

– Hän antaa vinkkejä, inspiraatiota YouTubesta. Pekka mainitsee usein säveltäjiä, joita teokseni muistuttavat, ja soittaa esimerkkejä kappaleista, joissa on sama tunnelma kuin minun säveltämissä kappaleissa. Niitä voi halutessaan ottaa sieltä tai sitten ei.

Hän myös auttaa minua nuotintamisessa. Hän antaa kaiken tyyppisistä kappaleista ideoita eri soundimaailmoista ja nuotintamistavoista.

Mille soittimille / kokoonpanoille olet jo säveltänyt?

– Pianon soolokappaleen, jousikvarteton, ja piano-viulu-duo on työn alla – toivottavasti valmistuu kevään aikana.

Paljonko ajattelet sävellysten käyttäjiä, kun sävellät?

– Esimerkiksi jousille, miten kaaritetaan? Samoin muille soittimille, mitkä sävellajit ok, miten niille voi kirjoittaa erilaisia juttuja. On tärkeitä, että nuotit näytävät loogisilta – toisten lukemisen kannalta.

Millainen sävellystyylisi viehättää nyt eniten?

– Modernimpi, vähän ekspresionistinen – klassista ja jotain omaa, konsonoivia kappaleita, mutta ei vain sitä; myös odottamattomia harmonioita ja yllätyksiä. Pianon ääressä joskus kokeilen – jos löydän jotain, joka kuulostaa kivalta, kirjoitan sen ylös.

VarjoNova

Sofia osallistui helmikuussa 2025 VarjoNova -tapahtumaan Helsingin konservatoriolla.

<https://musicanova.fi/event/varjonova/>
VarjoNovan sävellysuppilait: Alex Belákovics, Ben Cobb, Sointu Fabritius, Otso Kallio, Eino Launonen, Joel Malmberg, Olga Niemi, Nella Pänkäläinen, Mark Sulander, Sofia Suvilehto, Leo Vauhkonen.

VarjoNova on jo parikymmentä vuotta sitten Musica nova -festivaalilla esitelty hanke, jonka tavoitteena on tarjota estradi tulevalle säveltäjäsupkolvelle ja tehdä näkyväksi musiikkioppilaitoksissa tapahtuvaa sävellyspedagogista työtä. VarjoNova on nyt lämmitelty uudelleen ja päivitetty 2020-luvulle.

Mukana VarjoNovassa on laaja joukko pääkaupunkiseudun musiikkiopistoja, joiden oppilait ovat syyslukukaudella

*työstäneet uusia teoksi-
aan sävellysopettajiensa ja
nykymusiikkiyhtye Zagros
Ensemblen ammattisoittajien
kanssa.*

Zagros Ensemble esitti upeasti
myös Sofian säveltämän jousi-
kvartetton festivaalin Varjo-Nova-
loppukonsertissa.

- Teoksen teemoja on jaettu
eri soittimille. Haluan niin hyvin
kuin mahdollista välittää kuuli-
joille sitä tunnelmaa, mitä olen
kappaleeseen luonut.

Mihin tähtäät näillä opinnoilla?

- Ainakin nyt se on kiva
harrastus, ja olisi kiva, jos tulisi
enemmän VarjoNovan kaltaisia
tapahtumia. Siellä kuuli kiin-
nostavia, vaihtelevia ja kauniita
kappaleita. Kaikki olivat erilaisia.

Sofiaa haastatteli 26.3.25
Pirjo Pesola

Millaista on opettaa sävellystä?

Pekka Koivisto vastailee.

– Olen opettanut sävellystä silloin tällöin viimeisen 10 vuoden ajan. Käpylässä varsinainen sävellysluokka on ollut olemassa nyt 2 vuotta. Sävellyksen opetus on erittäin antoisaa. Jokaisen oppilaan kanssa räätälöidään kokonaisuus heille sopivaksi. Jokainen oppilas myös säveltää omista lähtökohdistaan ja ihanteistaan lähtien, jolloin kaikki työt ovat erilaisia ja niitä ohjaan eri tavalla.

Kenelle opetus on suunnattu?

– Sävellystunnit on suunnattu kaikille sävellyksestä kiinnostuneille, tyylistä tai taustasta riippumatta. Opetus on helposti räätälöitävissä oppilaalle sopivaksi.

Miten lähdette liikkeelle sävellyksen tekemisessä?

– Sävellysopetus perustuu aika paljon keskustelulle; mitä oppilas itse haluaa tehdä, minkälaista musiikkia hän on viime aikoina kuunnellut, mitä hän haluaisi teoksellaan kertoa. Joskus oppilailla on jo itsellään jonkinlainen visio siitä, mitä he haluavat tehdä. Monesti annan teoksen

lähtökohdaksi jotkin suurpiirteiset reunaehdot (esim. sävellä ABA-muotoinen kappale), jonka sisällä voimme sitten melko vapaasti työskennellä. Joskus sävellyksen pohjalle otetaan esikuvaksi jokin valmis sävellys, josta poimitaan elementtejä omaan sävellykseen.

Mitä ”tekniisiä” asioita opetat oppilaille?

– Tekniset asiat liittyvät usein notaatioon, eli kuinka jonkin musiikillisen asian voi ilmaista nuottikirjoituksessa mahdollisimman selkeästi. Teknisyys voi myös liittyä johonkin sävellystekniikan opetteluun. Tunneilla monesti myös vastaan tulevat jo muhassa sivuttu soinnuttaminen ja soitinnus.

Miten sävellysten dokumentaatio ja tallennus tapahtuu?

– Riippuu oppilaasta, mutta yleisesti ottaen nuotinnus dokumentoidaan nuottikirjoituksena ja käytössä on useimmiten Musescore-nuotinnusohjelma. Joillekin oppilaille puolestaan työskentely nk. DAW-ohjelmilla, kuten Garagebandilla, on toimiva tapa sävellykseen ja joillekin ihan klassinen kynä ja paperi.

Kesäleirillä

Musiikkilehti RONDO kokoaa keväisin tiedot tulevan kesän musiikkileireistä ja -kursseista. Tämän vuoden numerossa (3/2025) niitä näyttäisi olevan 33 kappaletta. Suurimmassa osassa ilmoittautuminen on touko- tai kesäkuussa, joillekin leireille paikkoja voi tiedustella myöhemminkin.

Käpylän musiikkiopiston oppilaiden ja perheiden kokemuksia leireiltä voi lukea oheisista jutuista. **Leevi Kilpiön** teksti Raudaskylän leiriltä löytyy jo opiston maaliskuun kuukausikirjeestä <https://www.kmo.fi/2025/03/kesaleirit-innostavat/>

Alla aluksi **Johannes Palmun** kokemuksia Suzuki- ja näppärikursseilta. Kesäkokemuksiaan ovat kirjoittaneet myös **Mara Tommonen** (Savonlinnan musiikkileiri) ja **Petra Leino**.

Päiväleirejä kesällä

Johannes Palmu, 8v., aloitti pianon soittamisen Käpylän musiikkiopistossa 4-vuotiaana suzukimetodilla. Hän on ehtinyt jo osallistua kahdesti pianistina Suzuki-soittajien kesäkurssille. .

Järvenpään Suzukileirit, kesän 2024 leirin kuvaus: Neljän päivän kesäkurssilla jokaisella kurssilaisella on päivittäin oma soittotunti, ryhmätunti, säestystunti tai nelikätiset (kamarimusiikkitunti), kuvataidetunti, rytmiiikkatunti ja lounaskonsertti.

Järvenpään Suzuki-kurssilla Johannes sai opetusta useammalta opettajalta, esim. Maarit Honkaselta – joka ohjaa suzukiopettajiksi kouluttautuvia opettajia – ja parin tunnin verran myös uusiseelantilaiselta Michelle Postilta. Leirillä tehtiin myös musiikin hahmotamisen juttuja ja sävellystä. Loppukonsertissa esitettiin Sää-sävellys, joka syntyi yhteistyönä, ja kuvistuntien tulokset koottiin lopuksi näyttelyyn. Äidin mukaan myös rytmiiikka oli juttu, josta Johannes piti kovasti.

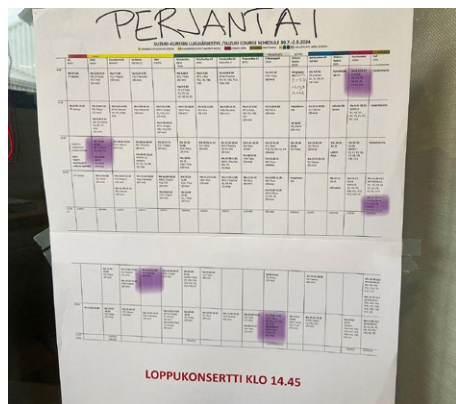
Mitä kappaletta soittit leirillä eniten, Johannes? ”Suzukivihkon kappaleita.”

Leirillä oli äidin mukaan aika

Maarit Honkanen ohjaa Johannesta.

tarkka – ”jäättävä” – aikataulu.
Lopuksi Johannes jaksoi toimia vielä harjoitusoppilaana suzuki-koulutettaville opettajille.

Löysitkö kesäkursseilta uusia kavereita? ”Joo. Onni, pianisti.”

Yhdessä tuli soitettua toissa kesänä sellistin, viime kesänä viulastien kanssa. Yhteisiä olivat myös leikit ulkona taukojen aikana, esim. frisbeen heittäly.

Näppärileirillä perheenä

Keravan näppärileirille puolestaan mukaan soittamaan matkasi useampi perheenjäsen. Johanneksen äiti soitti viulua ja sisko käyrätorvea.

”Uudelleen olemme menossa nyt”, kertoo Wilma Hurskainen. ”Etenkin siskon mielestä näppärileirin kahvio oli kiva juttu.” Näppäreissä Johannes soittaa harmoonia.

Pianisteilla on usein aika yksinäistä, joten ”yhteissoitto on kiva!”

Mikä oli leireillä hauskinta? ”Ehkä kun sai heitellä frisbeetä.”

Johannesta ja Wilma Hurskaista haastatteli Pirjo Pesola.

9.-12.6.25 TEI-Näppärikurssi, Kerava
29.7.-1.8. Soittajien kesäkurssi, Järvenpää

Onnistumisia ja oivalluksia Savonlinnasta

Mara Tommonen

Kävin muutamana peräkkäisenä kesänä Savonlinnan musiikkileirillä, ja minun on myönnettävä, että viikon kestävä leiri oli minulle kesän parhaimpia muistoja.

Tutustuin uusiin ihmisiin ja sain nauttia kesästä luovassa ympäristössä, jossa musiikki on jatkuvasti läsnä. Leiri sijaitsee kauniissa ja luonnonläheisessä ympäristössä ja leirin ilmapiiri on lämmin ja mukaansatempaava. Musiikinopettajat motivoivat harjoitteluun ja heidän kanssaan oli innostavaa tehdä töitä.

Kuulin Savonlinnan musiikkileiristä ensimmäistä kertaa piano-opettajaltani, kun hän suositteli leiriä minulle. En ollut ikinä aikaisemmin ollut musiikkileirillä ja päätin sinä kesänä lähteä avoimin mielin kokeilemaan jotakin uutta. Savonlinnan musiikkileirillä pääteemana on tietysti musiikki ja yhdessä tekeminen. Viikon aikana soitetaan ja harjoitellaan intensiivisesti ja nuori pääsee tekemään musiikkia yksin ja yhdessä.

Mielestäni ehdottomasti hienointa leirillä oli se, miten motivoituneita ja innostuneita nuoret ovat soittamaan ja laulamaan yhdessä. Nuoria tuli kaikkialta Suomesta ja oli erittäin mukavaa tutustua myös muiden musiikkiopistojen oppilaisiin. Ryhmätuntien myötä joutui pakostakin tutustumaan muihin leiriläisiin ja meistä tuli lopulta tiivis porukka koko leirin ajaksi.

Minulla oli päivittäin yksityisiä pianotunteja sekä laulua yhdessä muiden oppilaiden kanssa. Päivällä harjoiteltiin ja käytiin musiikintunneilla ja illalla saimme viettää vapaa-aikaa yhdessä. Leirialueella pääsi uimaan ja saunomaan, mikä oli minulle mieluisaa ja rentouttavaa tekemistä musisoinnin ohella.

Illalla oli mukavaa viettää aikaa ystävien sekä henkilökunnan kanssa ja esimerkiksi makkaranpaisto järven lähellä oli hauskaa ja ryhmäyttävää toimintaa leiripäivän lopuksi. Leiriviikko huipentui päätöskonsertissa sunnuntaina, jolloin viikon aikana harjoiteltuja tuotoksia esitettiin muille leiriläisille ja vanhemmille.

Musiikkileiri tarjosi minulle mahdollisuuden kehittää omaa musikaalista osaamista eri osa-alueilla. Päivittäinen soittaminen ja harjoittelu edistää nopeaa kehittymistä ja se oli myös erittäin hauskaa. Opettajat motivoivat harjoitteluun ja korostivat erityisesti onnistumisia palautteissa.

Viikkoon mahtui paljon onnistumisia ja oivalluksia. Yhdessä musisointi on kivaa, mutta se opettaa myös ryhmätyötaitoja ja korostaa kuuntelemisen tärkeyttä. Ilmapiiiri leirillä oli ihanan vapaata ja kannustavaa ja leiriviikko oli minulle kesän ikimuistoisimpia hetkiä. Oli ihanaa paneutua viikoksi täysin musiikin maailmaan ja soittaa ja laulaa ohjatusti päivittäin.

Musiikkileirillä on hauskaa kesätekemistä musiikista kiinnostuneelle nuorelle, joka haluaa kehittää osaamistaan musiikissa ja samalla viettää kesälomalla tapahtumarikkaan viikon kauniissa ympäristössä.

Savonlinnan leirillä syntyi toimivia kokoonpanoja. Kuva: Lisa Pälikkö.

Kivoja kokemuksia!

Petra Leino

Kaikki musiikkileirit ovat olleet minulle todella kivoja kokemuksia. Musiikkileirillä parasta on hyvä opetus ja kaverit. Kaikilla musiikkileireillä joille olen osallistunut on ollut todella mukava ilmapiiri ja olen päässyt paljon eteenpäin kappaleissani.

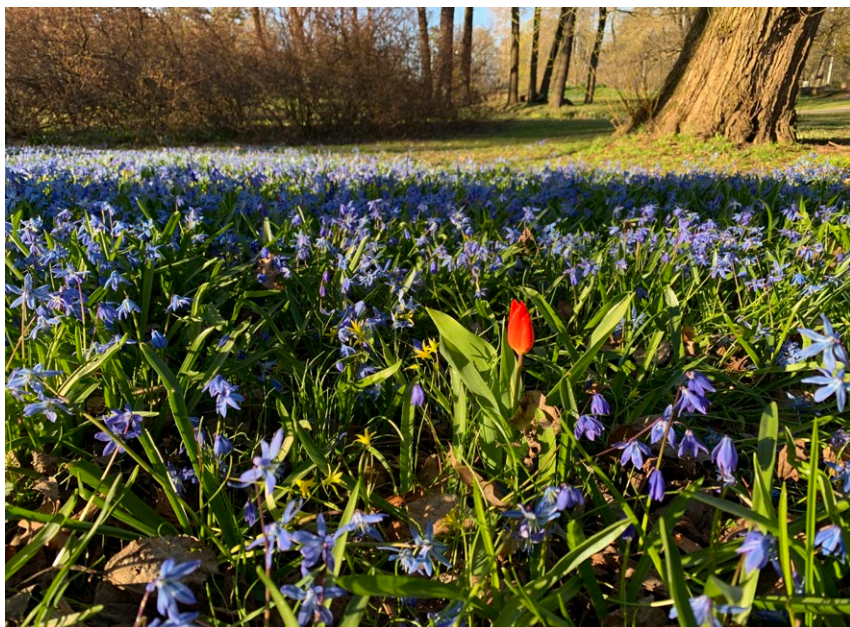
Monilla musiikkileireistä on ollut oman soittotunnin ja harjoittelun lisäksi myös esim. kuvataidetta, rytmiikkaa ja laulupaja. Ne ovat olleet hauskoja. Musiikkileireillä on yleensä joka päivä oppilas-konsertti, jossa voi esiintyä. On

kiva esim. päästä esittämään leirin aikana valmisteltu kappale ja kuunnella konsertteja. Myös opettajien konsertti on todella hieno.

Tuntien ja harjoittelun väliin jää usein vapaa-aikaa, jolloin on hauskaa esim. pelata lautapelejä vapaa-ajan huoneessa.

Suosittelen musiikkileirille menoa, koska se on todella kivaa, sieltä saa paljon kavereita ja pääsee paljon eteenpäin kappaleissa.

Petra on osallistunut Raudaskylän mestarikurssille, Kirkkonummen musiikkileirille, Järvenpään musiikkileirille, Päivölän musiikkileirille ja joillekin lyhyemmille mestarikursseille.

Skillat värittävät Sibelius-puistoa keväisin.

Koulu- ja päiväkotivierailuja

Musiikki on todettu lapsille ja nuorille oivalliseksi harrastukseksi. Niin liikuntakin, samoin moni muu harrastus. Harrasteiden välisessä kilpailussa näkyvyys on tärkeää, joten musiikkiopisto pyrkii ylläpitämään kosketusta alueen päiväkoteihin ja kouluihin.

Tänä keväänä vierailuja tehtiin jälleen useaan päiväkotiin ja kouluun, joissa soitinesittelyt tavoittivat yhteensä noin 420 lasta.

Peruslinjan opettajia kävi esittelemässä harmonikan, alttoviulun, huilun, kitaran, vetopasuunan, kanteleen, saksofonin, klarinetin, pianon, sellon ja käyrätorven soittamista. Kamulinjan opettajat esittelivät päiväkotilapsille harmonikan, viulun, jouhikon ja 5-kielisen kanteleen soittoa.

Ohessa kuva, jonka huiluopettaja Marttiina Niemi ehti napata kouluvierailusta Pohjoismaisen yhtenäiskoulun 1-3 luokkien oppilaille maanantaina 31.3.25.

Alttoviulu, kantele, käyrätorvi, kitara ja harmonikka opettajineen kuvassa.

Kuva: huiluopettaja Marttiina Niemi.

Sellomuhaa lähes neljä lukuvuotta

Musiikin hahmotus, puhekielessä muha, on oleellinen osa soitin- ja lauluopintoja, ja sitä harjoitellaan monipuolisesti musiikin hahmottamisen eri ryhmissä.

Nuorille sellisteille perustettiin oma muha-formaatti syksyllä 2021, ja se pyöri Koskelan kirkossa tuolloin kahdella ryhmällä perjantaisin. Kyselin ensimmäisen vuoden keväällä Jaakko Kulolta ryhmän synnystä ja toiminnasta.

”Se lähti tarpeesta, joka ollaan kohdattu ammattisellisteinä. Sello melodisena soittimena ja F-avain-johtoisesti ei anna lähtökohtaisesti helpotusta tavallisen muha-polun alkuun. Tavanomaisilla musiikin hahmottamisen tunneilla lähdetään liikkeelle suurimmalle osalle tutulla G-avaimella. Selloilla menee hyvin pitkään, ennen kuin tehdään harmonisia asioita. Esim. pianistin näkökulmasta on helpompi lähteä muhapolulle, harmonia kun on mukana heti varhain. Sellisti voi ajatella nuottiviivastoa sellon

Katrilli-luokassa muhailemassa.

Sellomuhan tehtäviä tuunataan Sylvin peräkammarissa.

kielinä. Sävelnimet vertautuvat sellon sormituksiin.

Mikä on tilanne nyt, Tiia ja Jaakko?

Tällä hetkellä musiikkiopistossamme pyörii viikottain viisi sellomuharyhmää, joka kertonee siitä että vuonna 2021 aloitettu kokeilu on todettu hyödylliseksi ja toimivaksi pariaksi sello-opintojen kanssa.

Sellomuha tosiaan aloitetaan F-avain lähtöisesti, mutta muut avaimet otetaan toki mukaan myöhemmin. Alkuun oli ajatus, että muhatunneilla selloilla soittaminen olisi läsnä lähes joka tunnilla, mutta kokemus osoitti,

että käytännön asiat (kuten virittäminen, tuolien etsiminen yms.) veivät tunteista liikaa aikaa. Sellot eivät siis ole enää joka tunnilla mukana.

Sellomuhassa tehdään pitkälti samoja asioita kuin muillakin muhatunneilla, mutta mitään valmista materiaalia ei ole käytössä. Materiaalia räätälöidään matkan varrella tarpeiden mukaan, käyttäen toki hyödyksi sellokappaleita.

Yhteinen Suzuki-ohjelmisto helpottaa materiaalin käyttöä, sillä lähes kaikki opiston oppilaat ovat soittaneet samoja kappaleita. Niiden avulla voi muhan

yhdistää soitto-opintoihin käytännön tasolla.

Koska kaikki sellomuhan oppilaat on meidän omia soitto-oppilaita, on soittotunneilla mahdollista vahvistaa muhatunneilla opittuja asioita ja päinvastoin.

Sellomuhalaiset ovat pääsääntöisesti samassa selloryhmässä keskenään, ja on tullut huomattua, että sosiaaliset suhteet

oppilaiden kesken ovat vahvistuneet entisestään.

Ensi vuonna pääsemme aloittamaan perusopintojen viimeisen muhan (sellomuha 5) ja näin ollen osa sellomuhan ensimmäisenä vuonna aloittaneista saa perustason todistuksen vuonna 2026.

Tiia Ignatius ja Jaakko Kulo

Sellomuhan tunnit pidettiin aluksi Koskelan kirkossa. Kuva huhtikuulta 2022, ensimmäisen lukuvuoden kevätpuolelta. Etualalla ryhmä pioneerivetäjä Jaakko Kulo.

Miten syvälle sukellaan syventävissä? Mitä voi olla lopputyö?

Opetussuunnitelmien uudistus (syksyllä 2021) on vapauttanut taideoppilaitoksia muokkaamaan oppisisältöjään ja oppimisen tapoja. Opiskelijan valinnanvapaus lisääntyy opintojen edetessä, ja perustason jälkeiset syventävät opinnot räätälöityvät pitkälti kunkin oppilaan kiinnostuksen mukaisiksi.

Musiikin syventävissä opinnoissa oppilas laajentaa tai painottaa opintojaan valitsemallaan tavalla koulutuksen järjestäjän tarjonnan pohjalta. Opintojen aikana oppilas suunnittelee ja valmistaa musiikillista osaamista osoittavan laajan oppimäärän lopputyön, joka voi muodostua erilaisista kokonaisuuksista tai keskittyä tiettyyn syvennettyyn osaamiseen.

Oppilas asettaa lopputyön tavoitteet ja päättää lopputyön toteutustavan yhteistyössä opettajiensa kanssa oppilaitoksen opetustarjonnan pohjalta.

(OPH Opetussuunnitelman perusteet 2017)

Leon bossa nova -kompin äärellä.

Perusasteen opinnot suoritettuaan opiskelija voi jatkaa syventäviin opintoihin. Tyypillisesti nämä opiskelijat ovat jo lukio- tai yläasteikäisiä.

Käpylän musiikkiopiston syventäviin opintoihin kuuluu:

- omia soitinopintoja (pääaine, mahdollinen sivuaine)
- yhteissoittoa
- musiikin hahmottamisen kursseja
- valinnaisia kursseja esim. sävellyksessä, vapaassa säestyksessä, kansanmusiikissa tms.
- lopputyö, jonka aihe ja toteutus ovat hyvin vapaasti valittavissa (oman kiinnostuksen kohteet)

Lopputyöt syventävien opintojen päätteeksi ovat – tois-
taiseksi – olleet useimmiten
upeita konserttiesityksiä, mutta
mahdollisuuksia on myös
muuhun. Opiskelijan kiinnos-
tus muihin taidemuotoihin voi
kannustaa tekemään lopputyön
runouden, kuvataiteen ja musi-
ikin liitosta, tai se voi olla oma
sävellysprojekti.

Lopputyön suunnittelussa taivas
on hyvä katto mielikuvitukselle!
Lopputyön tavoitteet asete-
taan yhdessä oman opettajan
kanssa, ja lopputyön arviointi
tarkoittaa näiden tavoittei-
den saavuttamisen arviointia.

Perinteisestä traditiosta poikke-
avia lopputöitä on opistossa jo
nähty, Leon Prusskijn lopputyö
niistä tuoreimpia.

Monimuotoisia lopputöitä – esimerkkinä Leon Prusskij

Pianisti **Leon Prusskij** valmistuu
tänä keväänä syventävistä
opinnoista. Leonin lopputyö
oli konsertti 19.3.2025 Koskelan
kirkossa. Konsertin kokonaisu-
den suunnitteli pitkälti Leonin

Leon Prusskijn syventävien lopputyö oli konsertti, jossa yhdistyi perus- ja kamulinjan monenlaista osaamista. Kamulinjana opettajat Matias Tyni ja Martin Gripoentrog vasemmallalla.

Osa Leonin loppu työtä, konsertin ohjelmalehtinen.

pianonsoiton opettaja, Lisa Pälkkö, ja omaan sävellykseen Leon sai tukea vapaan säestysten opettajalta, Matias Tyniltä. Konsertissa siis yhdistyi monenlaista osaamista.

Leon, mitä ajattelet loppu työn kappaleista (oma sävellys pois lukien)?

– Ehkä lempperi oli Gershwin (The Man I Love). Esityksen aikaan oli kiireitä, mutta olen kuunnellut myöhemminkin lisää Gershwiniä. Siinä yhdistyy klassista ja uudempaa maailmaa. Gershwin on opettanut yhdistämään genrejä, olen leikkinyt rytmeillä.

Bachin konsertto oli puolestaan aivan erilaista musiikkia. Jousikvartetti soitti osansa briljantisti.

– Oli mukava soittaa toisten kanssa.

Ehdittekö harjoitella paljon?
– Ehkä nelisen kertaa ennen konserttia.

Wave-kappaleessa (C. Jobimin bossa nova) soittamassa oli mukana kaksi kamulinjan opettajaa ja kolme opiskelijaa, toimiva konsepti! Wave ja sen bossa nova -rytmit sykkivät ja jalka alkoi vippaamaan sitä kuunnellessa. Kappale saikin runsaasti hyvää palautetta!

Kehitystä vielä kalkkivii-voilla

Harjoituksia konserttia varten oli kahdestaan eri soittimien kanssa 6–7 kertaa. Leon itse sanoo, että hahmotus kehittyi loppu työn aikana harjoituksissa.

– Aiemmin esim. bluesin soittaminen ja jazz-musiikin rytmikka on joskus ollut vaikeaa. Pystyn kuulemaan rytmin, kun se ei ole oikein, mutta en pysty täysin hahmottamaan rytmiä, ei tule luonnostaan.

Matias Tyni auttoi paitsi Waven kompin tekemisessä myös

oman sävellyksen rakentamisessa.

– Aina kun kysyin, Matias antoi vinkkejä ja näytti tapoja tehdä asioita. Lisa ja Matias antoivat molemmat palautetta sävellyksestä.

– Oma sävellys muotoutuu vieläkin koko ajan, elää ajassa! Siitä ei ole kokonaista notatiota, joitakin pätkiä ja joitakin videoita tallenteina.

Menikö esitys konserttitilanteessa täysin suunnitellusti?

– Meni suurin piirtein niin kuin olin suunnitellut. Parissa kohdassa meni eri tavalla, mutta sitten niistä muodostui osa teosta.

Koivu kukki Töölössä jo 24. huhtikuuta 2025.

Tätä loistavaa ongelmanratkaisutapaa voi suositella kaikille esiintyville!

Matias Tyni, miten ohjasit Leonin sävellyksen syntyä?

– Leonilla oli aluksi kaunis melodia – teema – jota pyöriteltiin eri näkökulmista. Kokeiltiin maalailevampia ja eri tyyppisiä soittotapoja. Hän esitti teoksen jo vapaan säestyksen illassa vuosi sitten, ja silloin se oli ehkä hieman impressionistisempi, nyt oli mukaan tullut uusia sävyjä, teos oli elänyt ajassa.

Lopputyön versio, miten se muotoutui?

– Ihan alun perin oli tuo teema ja esityksessä paljon tilaa, vapautta improvisoinnille. Nyt lopputyön versioon tuli rakennetta ja ennalta mietittyjä juttuja enemmän. Mukaan tuli myös molli-väliosa, johon harjoittelimme klassista improvisaatiota, enemmän funktionaalisen harmonian improvisaatiota. Sitä kautta materiaalia teokseen tuli samalla lisää.

Vapaan säestyksen työskentelytavasta yleisesti voi sanoa, että Leonin kanssa olen syötänyt ideoita, ja on treenattu erilaisia tekstuureja ja impromekanismeja, ja sitä kautta syntynyt Leonin näköistä, uutta

materiaalia.

Leon on kehittynyt myös vapaan säestyksen asioissa nyt syventävien aikana.

- Varmuutta on tullut paljon lisää. Esim. ihan peruskomppaaminen on mennyt eteenpäin. Joskus uusi alue vaatii harjoitusta, riippuen oppilaan fokuksista. Enemmän ollaan Leonin kanssa kyllä liikuttu jazz-tavissa maisemissa, vaativia harmonioita (Jacob Collier) siis on ollut käytössä.

Leonin musiikkipolku

Piano-opinnot Käpylän musiikkiopistossa alkoivat elokussa 2017. Perusopinnot hän sai tehtyä valmiiksi keväällä 2022, jolloin hän siirtyi syventäviin opintoihin. Leon on opiskellut myös vapaata säestystä ja improvisointia ensin Maija Helveen ja sitten Matias Tynin johdolla yhteensä viiden lukuvuoden ajan.

Leon, missä asiassa tai taidossa kehityit mielestäsi eniten syventävien opintojen aikana?

- Lähennyin pianon kanssa soittimena. Syventävien aikana pianosta tuli sisäisempi taito. Myös kuunneltavan musiikin kohdalla musiikin hahmotus parani syventävien aikana.

itä puuhaat jatkossa, musiikin alalla?

- Jatkan soittamista ja säveltämistä. Ehkä nyt fokusoin enemmän sävellyksen harjoittamiseen. Teen enemmän yhteislaulubiisejä, poppia ja rockia. Haluan enemmän soittaa muiden kanssa. Tykkään klassisesta tosi paljon silti; tähän mennessä olen kuunnellut muita (genrejä) enemmän kuin klassista, nyt luultavasti kuuntele enemmän klassista (esim. Chopin, Rachmaninov piano-musiikkia, Debussy, Beethoven, Bach, Hisaishi).

Mitä kevyttä kuuntelet? - Antti Autiota, Sun gazer -bändiä, Arppaa (folk-pop -laulaja).

Piano-opintoja Leonin kanssa kahdeksan vuotta

Lisa Pälikkö on opettanut Leonia pianonsoitossa hänen opintojensa alusta asti, lähes kahdeksan vuoden ajan.

Lisa, miten kuvailisit Leonin musiikkipolkua ja kehitystä?

- Leon teki alusta asti minuun oppilaana vaikutuksen keskitymiskyvyllään ja musikaalisuudellaan. Jollakin tavalla hänen potentiaalisuutensa välittyi heti. Leon on alusta asti myös kantanut kokonaan

yksin vastuun soittamisesta. Harjoittelun suhteen tilanne on vaihdellut paljon. Pitkiä jaksoja meni jossain vaiheessa ilman harjoittelua, ja sitten kun tilanne vaati, niin alkoi harjoittelu. Silloin myös huomasin mihin hän pystyy kun haluaa. Hän on koko ajan ollut kuitenkin todella motivoitunut musiikin harrastaja ja aloitti omien biisien tekemisen yläasteikäisenä.

– Leon kävi 2–3 kertaa Savonlinnan musiikkileirillä, ja silloin saimme paljon aikaiseksi. Yhtäkkiä hänestä kuoriutui taiteilijapersoonaa, joka hyvin omintakeisella, musikaalisella tavalla muotoilee soittamansa kappaleet oman näköisekseen. Se on liikuttavaa ja upeaa.

Lopputyön suunnittelu

– Lopputyön suunnittelussa pohdin paljon minkälaisista asioista konsertti voisi koostua. Haluan, että oppilaillani on lopputyössä mukana jotain perusklassista ja sitten yritän miettiä minkälainen musiikki on ominta oppilaalle. Oppilaan kanssa keskustellaan, mitä muita asioita voisi lopputyössä olla. Heittelen ideoita, ja yleensä oppilaat ovat aikalaille samaa mieltä. Näin myös Leonin kanssa kävi. Selvää oli, että oma

sävellys pitää saada mukaan, ja halusin ehdottomasti jotakin mitä hän on työstänyt Matias Tynin kanssa.

– Tässä lopputyössä oli erityisen hienoa se, että niin moni muikin Leonin opettaja oli mukana työstämässä kokonaisuutta ja kantamassa vastuuta. Kvartetissa oli myös Leonin luokkatovereita soittamassa, ja vapaan säestyksen biisissä entinen oppilaani Isabel oli mukana laulamassa. Hän kävi samat musiikkileirit Leonin kanssa, ja silloin jo tehtiin yhdessä hommia.

– Tämän lopputyön ohjaaminen oli minun tämän vuoden koho-kohtani siitäkin huolimatta, että se vaati paljon aikataulutusta, viestintää ja muita järjestelyjä. Konsertissa ymmärsin, että Leonilla on nyt työkalut millä jatkaa omaa musiikillista taivaltaan.

Lisa Pälikkö

Suzukikonsertti TempPELLIAUKION kirkossa ti 13.5. klo 19

Keväisiin perinteisiin kuuluva opiston kaikkien suzukisoittajien Suzuki-konsertti soi jälleen TempPELLIAUKION kirkossa ti 13.5.25 klo 19. Suzuki-soittajat yhdistävät voimansa, ja tuolloin lavalla on yhteensä lähes parisataa viulun, alttoviulun, huilun, sellon, kitaran ja pianon soittajaa.

Jokainen soitinryhmä esittää konsertissa omat ohjelmansa, ja konsertin lopuksi kuullaan kaikkien yhdessä soittamana sovitus kappaleesta Dance mot Vår, jonka soitinryhmät ovat ydessä sovitaneet. Hieno konsertti upeassa paikassa!

Suzukikonsertin harjoituksia 12.4.24 johti Jaakko Kulo. Iso porukka hanskassa.
Kuva: Hanna Repo-Nikkanen.

Kilpailusta vauhtia harmonikka-harrastukseen

Soile Närhi on ohjannut Patrick Zieessleriä heti alusta, vuodesta 2019 lähtien. Muistatko, kun hän aloitti?

– Muistan, joo! Hän tuli keväällä kokeilemaan soittimia Taivaskalliontie Soiva talo -tapahtumaan ja valitsi sitten harmonikan soittimekseen.

– Patrickilla on ollut voimakas sisäinen motivaatio koko opiskelun ajan. Hän tekee musiikkia, ja menee mielellään esittämään kappaleita. Hän jaksaa soittaa pitkään samoja kappaleita, hioa niitä.

Soile Närhi vie tai lähettää oppilaitaan kilpailuihin ja tapahtumiin eri puolille Suomea. Millaisia nämä tapahtumat ovat?

– Äärettömän lämminhenkisiä, ehkä jopa hieman 'kotikutoisia'. Pienimmät saavat palkinnoiksi pehmoleluja, ja usein kaikki palkitaan jollain tavalla. Esimerkiksi Jokioisissa palkinnot jaetaan siten, että 1-sijalle sijoittuu yhden soittajan sijaan joukko lapsia, samoin 2 ja 3 -sijoille. Jokioisissa oli nyt mukana kaksi viime

syksynä aloittanutta soittajaa. Kummatkin heistä innostuivat tapahtumasta niin, että haluavat toistekin osallistua sinne. Tiukkapipoista kilpailuissa ei ole, siksi vien oppilaita niihin.

Kaikki eivät pidä kilpailemisesta tai siihen ei aika riitä, mutta joillekin soittajille se sopii: silloin kilpaileminen tuo mukavaa haastetta ja tuntuu hauskalta! Samalla saa kimmokkeen ahkeraan harjoitteluun, joka puolestaan tuo hyvää mieltä, kun huomaa edistyneensä.

Tammikuussa Jugend musiziert -kilpailun alkukarsinnat

Jugend musiziert on kilpailu, joka järjestetään Saksan kaikissa

Jugend musiziert -kilpailu koostuu kolmesta vaiheesta:

1. Aluekilpailut tammi-helmikuu
2. Jatkokarsinnat maaliskuuhuhtikuu
3. Loppukilpailu 5.-11.6. Wuppertalissa.

Aluekilpailuista siis valitaan osallistujia osavaltiokilpailuihin, ja sieltä edelleen valtakunnalliseen loppukilpailuun.

Lisätietoa Jugend musiziert -kilpailuista

<https://www.dsh.fi/fi/tietoa-koulusta/jugend-musiziert-musiikkikilpailu/>

Tämän vuoden Helsingin Deutsche Schulen Jugend Musiziert -alkueristä
18.1.2025 Patrick soitti itsensä jatkoon! (kuva: JuMu Helsinki)

osavaltioissa. Siihen voivat osallistua myös Saksan ulkopuolella olevat saksalaiset koulut, kuten Helsingin Deutsche Schule. Helsingin saksalaisen koulun Jumu-tapahtumiin panostetaan paljon: koulun juhlasaliin pystytetään esiintymislava, tunnelmaa tuovat värikkäät valot ja vanhempien oppilaiden ja vastuuopettajien välijuonnot.

DSH:n neljättä luokkaa käyvä Patrick osallistui viime vuonna vielä kilpailun nuorempien sarjaan - Kinder musizieren - nyt oli vuorossa jo nuorison sarja.

Jugend musiziert -kilpailuissa **Patrickin ohjelma** koostui seuraavista kappaleista:

Henry Mancini (1924–1994) Pink Panther Theme e-Moll

Johann Sebastian Bach (1685–1750) Menuet G-Dur BWV Anh 114

Ari-Matti Saira
Hampaittenviilauslaulu C-Dur

Traditional Grönlundin Kustaan polkka D-Dur (Bearb. Matti Rantanen)

Helmikuussa oli Jokioisten Harmonikka soikoon! -kilpailun vuoro

Jokioisten kisaan Patrick osallistui 8.2. jo kolmatta kertaa. Jokioinen on tuttu tapahtuma, ensimmäinen, johon Patrick urallaan on osallistunut. Patrickin ohjelmisto oli nyt pitkälti sama kuin Jugend musiziert -kilpailuissa.

- Siellä on kiva soittaa, tunnelma on rento ja yleensä saa aika

paljon palkintoja.

Kotona on jo kokoelma palkinnoksi saatuja pandakarhuja.

- Yhtä kiva kilpailu kuin Jugend musiziert, on Patrickin arvio.

Harmonikka soikoon! -kilpailusta löytyy lisätietoa Jokioisten kunnan sivuilta.

<http://bit.ly/4368BYE>

Jokioisten tapahtumassa 8.2.25, kuva : Nina Ziessler

Huhtikuussa piti kiirettä

Patrick osallistui 8.4. Bayernin osavaltion jatkokarsintoihin (Jugend musiziert), josta perhe lähetti terveiset:

– Tunnelma Augsburgin musiikkikoululla oli ystävällinen ja kotoisa. Pienessä salissa oli parikymmentä kuulijaa, ja oli mukava kuulla saksalaisten pianoharmonikkaa (!) soittavien muiden nuorten esityksiä. Ohjelmistossa oli kansansävelmiä, Piazzollaa, Bachia ja Mozartia, jopa suomalaisen Heikki Valpolan Clowns! Kutsua loppukilpailuun ei tullut, mutta kokemus oli kaikinensa oikein kannustava.

Augsburgin musiikkikoulun edessä.
Kuva: Nina Ziessler

JuMu-kisan toinen vaihe Saksan Augsburgissa ja 52. kerran järjestettävä **Minä soitan harmonikkaa! –kilpailu** Kuopiossa (11.–13.4.2025) olivat samalla viikolla. Ohjelmisto siksi lähes sama, mutta MSH-tapahtumassa oli lisäksi yksi uusi (pakollinen) kappale: Petri Makkosen Ihan pieni iltaroukous.

Kolmipäiväisessä MSH-tapahtumassa on sarjoja nuorimpien, alle 8-vuotiaiden E-sarjasta aina 19-vuotiaiden Primus-sarjaan asti. Patrick soitti C-sarjassa (2013–2014 syntyneet) jossa oli 27 soittajaa.

Eri puolilta Suomea saapuneet soittajat esittivät monipuolista ja hyvin harjoiteltua ohjelmaa. Esiintyjät jaettiin viiteen eri sijaan. Patrickin hienosti mennyt esitys riitti tällä kertaa kovatoisessa kilpailussa jaettuun neljänteen sijaan.

Harmonikan nappulat houkuttivat 5-vuotiasta Patrickia

Patrick on soittanut jo kuusi vuotta harmonikkaa. Harmonikka valikoitui 5-vuotiaalle Soivan talon kokeilijalle soittimeKuva ksi, koska ”se oli niin kiinnostava, kun siinä oli paljon nappuloita”.

Miksi osallistut kilpailuihin, Patrick?

– Koska siellä on hauskaa, ja on haastetta oikeasti; on joku mitä varten niitä kappaleita harjoitellaan, joku suunta mihin haluaa. Pääsee esiintymään, ja helpottuneisuuden tunne, kun on soittanut. Kilpailumatkat on kivoja tehdä isän tai äidin kanssa, kun pääsee näkemään uusia paikkoja. Yleensä kaikki osallistujat saa jotain palkintoja.

Miten valmistaudut kilpailuja varten?

– Pitää hankkia uusia kappa-leita ja harjoitella niitä kunnolla. Sitten voi alkaa miettiä kilpailuja. Esimerkiksi Koskelan kirkossa saa esiintyä pienemmälle yleisölle, saa harjoitusta, ja kotona pidämme kotikonsertteja.

Mitä tarkoittaa harjoitella kunnolla?

– Paljon kertausta, ja niitä kohtia,

mitkä ei suju, niitä harjoitellaan. Monta kertaa viikossa.

Patrick harjoittelee yleensäkin säännöllisesti: ”Melkein joka päivä, ei ihan. Noin 30–45 min kerrallaan.”

Patrickilla ei ole erityisiä suosik-kityylejä harmonikkaa soittaes-saan.

– Ei oikeastaan. On kiva, kun soitetaan niin monenlaista musiikkia: vanhaa, uutta, eloku-vamusiikkia ja muuta.

Harmonikka soittimena

Onko harmonikkaa raskasta soittaa?

– Välillä. Ranteet väsyvät ekana.

Soitin painaa aika paljon, noin kymmenen kiloa.

– Kerran tai kaksi kertaa viikossa pitää mennä kouluun sekä harmonikan että repun kanssa. Maanantaisin on soittotunti, ja tiistaisin pitää olla koulussa soitin mukana orkesteria varten.

Patrick on kokeillut eri vaihtoehtoja, ja repulle on löytynyt sopiva paikka selässä. Harmonikka matkaa mukavammin etupuo-llella.

Onko sinulla jokin selvä tähtäin harmonikan soiton suhteen

tulevaisuudessa?

- Ei oikeastaan... oppia soittamaan hyvin. Uusista kappaleista ja kilpailuista saa motivaatiota soittaa enemmän.

Patrickia haastatteli Pirjo Pesola.

Soiva talo vilisi kävijöitä la 12.4.25!

Soiva talo onnistui tänäkin vuonna mainiosti! Jo viime vuodesta hyväksi havaitut soitinpassit täyttyivät monella

aika hyvin, ja tarrojen valitsemisen oli selvästi mieluista.

Tapahtuma alkoi konsertista, jossa nuoret soittajat toimivat mannekiineina. Mira Törmälä haastatteli nuoria soitinvalinnasta ja lopuksi kuultiin "Jos sulysti on" -kimara monesta soitimesta. Sitten soittimia pääsi luokkiin kokeilemaan!

Oheiset kuvat: Salla Ahokanto, Hanna Repo-Nikkanen ja Pirjo Pesola.

Alla: opintosihteeri Anna Jaara ja rehtori Hanna Repo-Nikkanen opastivat tulijoita aulassa; soitinpassit ja tietoa jaossa.

Yllä: Mira Törmälä sai salintäyteen yleisön hyvin mukaan lämmittelyyn!
Alla: kaksi opiston kitaraopettajaa valmiina esittelykonserttiin.

Miksi valitsit juuri käyrätorven?

Asianmukaisesti sonnustautunutta opettajistoa.

Vas: Jouhikko pysyi jo kädessä. Oik. peruslinjan pianokokeilussa pääsi improloimaan.
Alla: huilusta saa jonkinlaisen äänen jo suukappaleella!

Yllä vas.: Kokeilemaan ja kyselemään pääsi myös suzuki-pianon lähestymistavasta.
Yllä oik. kontrabasso testattavana.

Karjalatalon juhlasali oli soitinten esittelykonsertissa ääriään myöten täynnä.
Tänä vuonna Viikin lehmien laiturille karkaus ei haitannut perheiden aikatauluja.

Ukulele toimii hyvin pienissäkin käsissä.

Viulun koko kasvaa soittajan mukana. Kokeilusoitin asettelussa.

Käyrätorveen mahtuu käsi sisään.
Lähtiköhän ääntä?

Sellon kielet sormissa.

Kamulinjan soittajat esittivät Ulv, rävn och hare - Jänsi juoksi jäätä myöten -sikermän.

Kanteleryhmän soitto kiinnosti kävijöitä.

Harmonikkaa voi opiskella sekä kamu- että peruslinjalla. Kuvassa kamulinjan opettaja.

Trumpetti kokeilussa.

Suzuki-huilitit Cheltenhamissa

Vappupäivänä, 1.5. Helsinki-Vantaan lentokentällä kokoontui joukko huilisteja ja heidän perheitään. 20 Käpylän Suzuki-huilitia perheineen lähtivät kauan odotetulle Englannin matkalle.

Matkalle lähti 20 huilistin lisäksi huiluopet Janina Lehto ja Marttiina Niemi ja useita perheenjäseniä. Yhteensä meitä oli Cheltenhamissa 40 suomalaista! (ks. ryhmäkuva alla!)

Huilut soivat jo ennen lentoa, kun huilitit pitivät pienen vappukonsertin muille matkustajille Helsinki-Vantaalla! Monet jäivät kuuntelemaan ja saimme raikuvat aplodit. Cheltenhamissa meitä odotti bussimatkan jälkeen Suzuki-huiluopettaja Nikki, joka oli kutsunut meidät Englantiin. Vastassa oli myös monta paikallista perhettä, keiden luona osa huilisteista asui reissun ajan.

Perjantaina pääsimme tutustumaan Nikkin koulun toimintaan erilaisille tunneille fysiikasta jazz-improvisaatioon ja droonipajaan. Koulupäivän jälkeen

harjoittelimme Nikkin oppilaiden kanssa ja illalla oli konsertti samassa koulussa eli Balcarras Academyssä. Huiluryhmä soitti tuttuja kappaleita Suzuki-ohjelmistosta, mutta esimerkiksi Suzukin Allegroa säestikin jazz bändi! Konsertin jälkeen oli pizzabileet koulun pihalla ja kaikki tuntuivat todella nauttivan lämpimästä kesäillasta Cheltenhamissa.

Lauantaina 3.5. lähdimme kaikki Cheltenhamin Jazz Festivaaleille kuuntelemaan koulun bändiä ja myöhemmin kävimme kuuntelemassa myös toisenkin jazz-keikan.

Cheltenham on valtavan kaunis kaupunki, aurinko paistoi koko päivän ja meillä oli todella hauskaa festareilla! Jazzien jälkeen kävimme lounaalla ja lounaan jälkeen siirryimme lähellä olevan kirkon tiloihin ryhmätuntipäivää varten.

Ryhmätuntipäivän aikana oli esimerkiksi suokappaleolympialaiset, jotka sisälsivät mm. avajaisfanfaarin, korkeushyppyä ja viestin, kaikki tietenkin pelkätään suokappaleella soitettuna. Huilistit jaettiin kolmeen joukkueeseen ja oppilaat saivat itse päättää joukkueiden nimet. Englantilais-suomalaisten joukkueiden nimiksi tuli Cameras, Pertit ja Mämmi.

Sunnuntai oli vapaapäivä ja kaikki suuntasivat tutustumaan lähialueisiin, kuten Stonehengeen ja Bathiin.

Finnairin lakko meinasi sekoittaa kotimatkan, mutta pienellä väännöllä saimme kaikki sopiville uusille lennoille ja kohti Helsinkiä.

Matka oli kaikin puolin upea kokemus niin meille opettajille kuin myös huilisteille ja heidän perheilleen.

Pian alkaakin jo seuraavat suunnitelmat kun Nikki ja hänen huilistit Cheltenhamista tulevat vierailemaan Käpylään!

Marttiina Niemi

Hei, isä ja äiti!

Minna Huotilainen

Tutkija Minna Huotilaisen kirje on muistutus siitä, miten hieno asia musiikin harrastaminen on kaikille lapsille!

Hei isä ja äiti!

Kelvin 3.10.24

Tervetuloa lähtäkää aivotutkimuslaboratoriosta! Tutkimme täältä musiikkiharrastuksen vaikutuksia lapsen aivoihin ja oppimiseen. Tiesitkö, että musiikin parissa toimiminen kehittää lapsen tarkkaavaisuustaitoja, kielellisiä taitoja ja tunnetaitoja? Muistathan, ettei lapsen neuvrydiagnoosi, kuulo-vaama, lukivaikeus tai kielen kehityksen viivästymä ole este musiikkiharrastukselle, vaan jopa päinvastoin, sillä harrastus

voi kehittää lapsen taitoja monilla alueilla. Tiedetään siis yhdessä monenlaisten lasten monenlaisia musiikkiharrastuksia, ollaan kiinnostuneita soitto- ja laulu- ja laulukinsoista, käydään konserteissa - ja hei, muistathan, että soitto- ja laulukinsoista voi aloittaa myös aikuisena!

Mukavia hetkiä musiikin parissa toivottaa Minna

Minna Huotilainen
kasvatustieteen professori
Helsingin yliopisto

**KÄPYLÄN MUSIIKKIOPISTON
KEVÄTKONSERTTI**

to 22.5.25 klo 18

Koskelan kirkossa (Paviljonkikuja 10)

**Tilaisuudessa jaetaan myös
todistukset ja stipendit.
Vapaa pääsy, tervetuloa!**